

## Kärbsse püünus.

o o o

Ta seisab siin minu ees laua peal, ja kui ma töotan, teeb ta mulle nalja, teda tähelepannes. Mina mõtlen, et iga lu-geja tunneb ühte kärbsse püünust. Minul on selgesti läbipaist-  
wast klaasist ja õlut sees; õlut haiseb hästi ja kutsub kallale.

Kestel ümarguse augu all on peenike suhkur söödaks.

Waata! Kärbsed aimawad seda. Juba tulebgi üks! Sul-geste jalutab ta edasi ja waatab ikka otse ette. Kärbsse filmadel on see omadus, ikka ainult otse ette waadata. Ta filmab suh-  
kurt ja tüürib sinna poole. Suhkur on püünuse all, aga mis mõistab rumal kärbes sellest? Tema tahab suhkurt saada, üks kõik kus kohas see on. Seal istub ta niiid ja sööb, minu aeg, kui kaua! Viimaks lendab ta üles ja on wangis. Täiik aega pirišeb ta klaas kella sees, siis kukub ta õlle sisse ja upub. —  
Waene kärbes!

Noh, küll teised kärbsed näewad teda siplewat ja on targemad. — Aga juba üks tuleb jälle, ta näeb suhkurt. Kas ta uppujat ei näe. Ah kärbsse filmad näewad ju ainult ette poole. Tunni ajaga on juba püünus kubinal kärbsleid täis — imelik — ja ühte puhku tuleb neid juurde, lakuwad suhkurt ja upuwad siis õlle sisse — rumalad kärbsed!

Aga oota! seal on üks kawal! — See oli juba uppumas ja rabeles ennašt jälle wälja. Ta jookseb hirmuga edasi tagasi, leiab õnnelikult pease teed jälle suhkru juurest mööda ja on waba! Jadađest üks.

Õnnelik kärbes! Õlut on tema kehale kahju teinud, ehk ei

ole tal wabadusest enam palju kasu, aga ta ei upu nüüd ometi mitte õlle sisse nagu teised.

Mul oleks tarwis nüüd ühte wäikest kogu pööraft kärese jalka, kes weel õlle sees sipleb, wabastada. Oli lihtsalt püünus üles tõsta ja ümber puistata, siis wõib minna, kes tahab, wabalt, üsna wabalt. See ei tarwitanud wähematgi waewa. Minu jõud on ju tuhat korda suurem kui kärese püünuse raskus. Mul on hale meel waeste loomade pärast. Olgu nõnda!

\*

\*

\*

Kärese püünused! Kas ei leidu siin mitte just iga teeääres üks, ülihaljas ja meelitaw? Tema sisu ei ole mitte warjul. Siin nähakse joogikoht klaaside ja pudelitega, lahke mees ehk naene kaupleb, libe keel ja magusad sõnad nagu suhkur suus.

Ah seal tuleb üks. Ta oleks pidanud tööl olema, aga suhkur on teda meelitanud. „Lähem filmapilguks,“ mõtleb ta, aga istub terve õhtupoolse aja ja on kinni püütud. Näitab, nagu tahaks ta ütelda: „Mis ma tahan, seda ma wõin, rumalad inimesed, kes endid walitseda ei suuda!“ Mehel on kärese filmad, ta waatab ainult ette, muidu oleks ta juba sada korda leidnud, kus ta head tahtis ja kurja tegi.

„Di pois, kas sina oled ka seal?“ hüüab üks laua tagant, „pane tähele, et sa kinni ei jäe, nagu jäme Juhani. Esite jõi ta ainult esmaspäewal, pärast oli ta alati joobnud.“

Seda ei ole minu juures karta. Ikka mõistlik! on minu juhtsõna. Täna läks natuke pahemini. Pidin peaaegu norstama jäema. (Waatab kella.) Terve päewapalk on läinud, need äran . . . . kõrtsid! Ta ruttab käresest minema.

Ah, ah, ah, ta nimetab ennast mõistlikuks ja joob ühe päewaga terve nädali palga ära, kui ta jooma wend seda talle meelde tuleb! Ummarguse laua ääres istub üks jõukas wana-mehe, paks pagarimeister J. Teised naerawad temaga kaasa, aga see ei näita temale nii mõnus olewat. „See rumal joomine häwitab wiimaks mu äri,“ ümises ta oma ette! see on rumalus, tulewikus olen ma ettewaatlikum.“

Uga kas ta peaks suhkruist mööda pease? Uued wõerad astuwad sisse: „Kas te olete juba kuulnud, et Juhani surnud on? — Südamet rabandusesse! Minewa aasta oli ta jooma hullustuses. Ja Jupp on tiiskuses, tema ei joo enam. Oh ta on üsna otsas!“

Nii lärmitsetakse ühest ja teisest, juuakse ühte puhku edasi ja hüütakse ikka jälle: „Olut, tooge olut!“

Minu aeg. Kas on siis inimesed pimedad? Nad jooksewad

lahtiste filmadega hukatuse sisse! Kurati kärbselõks — ei ole iialgi tühi. Inimesed joowad aastas rohkem õlut ja wiina kui wett.

Rändaja, lasse ennast kõrtfilõbu suhkru eest hoiatada, sest waenlane on seda sinna riputanud! Sa wõid küll pärast katjuda ennast lahti rabada, aga see ei aita kui teised sulle kulase tulewad ja sa õlle sisse ära upud. Põgene, põgene, kurati kärbselõksu eest! Aga teile waestele wangidele, kes te juba pool uppunud olete, on mul weel üks sõnum. Üks on, kes wangipõlwe on wangi wiinud. Tema on tulnud kurati tegusi ärarikkuma. Tema on tugewam kui kõik teie kõidikud; teie olete wabad kui te peastmist wastu wõtate, mis Jesuse Kristuse läbi on süündinud.

Mispärast tahate teie surra?

Armas lugeja! Kas sa oled selle peale mõtelnud kui toledat häwituse tööd alkoholi teeb? Kas oled sa katjunud midagi selle wastu teha? Ehk oled sa ise sellest hädaohust peasenud ja ütled siis hoolimatalt: „Mis see minusse puutub? Ega mina teda tarwita.“ Nii mõtles ja ütles mõne aasta eest üks rikas mees St. Lois, kui teda joodikute peastmise tööle abiks kutsuti. „See ei puutu minusse!“ Oli tema wastus. Warsti peale selle sõitis ta toredaste raudteejaama oma naest ja tütreid ära tooma, kes Mississipi kiirrongiga pidiwad sisse tulema. Oma ehmatuses kuulis ta, et sellel teel poole tunni eest raudtee õnnetus olla juhtunud. Oma ahastuses pakkus ta 1000 dollari era masina eest, millega õnnetuse kohale wõiks sõita ja teada saada, kas naene ja tütreid alles elus on. Aga ainus weel tarwitataw masin oli juba arstide ja haigeterawitsetajatega õnnetuse kohale sõitnud. Mitmetunnilise ahastawa ootamise peale tõi rong esimesed õnnetumad. Ühes sõewagunis leidis ta oma abifaasa ja wanema tütre purustatud surnukehad. Järgmises wagunis oli teine tütar murtud küljelõudega, elas küll alles, aga elu kadus pikkamisi. Ja mis oli selle kohutawa õnnetuse põhjus? Mõni klaas wiina, mida üks raudtee ametnik, 50 peni foormat kaugel oli joomud, oli selle õnnetuse korda saanud. Nüüd puutus alkoholi tarwitamise wastu wõitlemine ometi rikkasse mehesse, ja nõnda puutub ta ka sinusse, armas lugeja, ja Jumal tahab, et sa oma wenda pead ihu ja hinge hukatuse tule eest hoidma.

Sa ehk küsid, kuidas sa sellega pead peale hakkama. Kõige pealt ela ise ilma alkoholi jookideta. Selwiisil wõid sa juba mõnelegi oma tuttawale ja kaastöölisele heaks eesmärgiks ja õnnistuseks olla. Ära falli ka seda, et lapsed sinu majas alko-

30  
Ar 91  
Kard...

holilist jooki saavad ja katsu kõigiti karstuse ettevõtteid ja  
püüdeid toetada. Nii katsu teha, mis sa võid, et nii palju  
sinu wendi ja õdesi oma parajal die ajal mõrtsuka alkoholi  
kiiüsi ei sattu, waid Jumala poole pööratud saakswad ja wii-  
maks oma elu lõpul kui Kristuse kaaspärijad igawest au kätte  
saakswad; mida joodikud aga mitte ei päri.

### Alkohol räägib:

Tahate näha kõik imed ja tähed,  
Tulge mu juurde kõik naesed ja mehed!  
Laste mind teha kõik seda mis suudan,  
Siis ma ka teiseks kõik maailma muudan.  
Ma terwed teen haigeks ja rikkad teen waefeks,  
Ka töölised hulgusteks, — — selleks ja teiseks,  
Wagadest pilksjad — — ning tärkadest lollid,  
Hoolsatest laisjad ja headest täis kollid,  
Rainetest neiudest naised kui jätsed,  
Tublidest meestest teen wargad ja petised,  
Kodusest õnnest saab tüli ja hirm,  
Loidust saab tühi ja elust surm.

Ma räägin tõtt;

Wõi lööme kätt!

Tõtta!

Wõta!

Pudel,

Wedel

Wälja wala

Ja neela alla,

Mõju tõttu

Siis ruttu

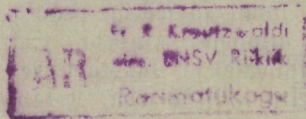
Lonks weel

Jah weel!

Sa rüüpa

Ja ilka rüüpa!

Nii tulista edasi, kuni sa oled  
Seal pörgus ja lõpmata tule sees põled.



50160